

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 9-2003

Fråga om ersättning för psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) till följd av nära anhörigs död

Tvillingsyster, född 1972, som vid tidpunkten för olyckan inte hade någon annan hushållsgemenskap med den avlidna än i ett gemensamt fritidshus under somrar och helger, har ansetts stå den avlidna särskilt nära i den mening som bestämmelsen i 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen synes förutsätta för rätt till ersättning.

I ett yttrande den 14 augusti 2003 anförde nämnden följande.

”Av utredningen framgår att MG avled den 23 augusti 2002 på grund av skador som hon åsamkats vid en trafikolycka. Hon efterlämnade bland andra tvillingsystern US.

US har yrkat ersättning för sveda och värk för psykiska besvär till följd av MG:s bortgång. Hon har bl.a. uppgivit följande. Jag och MG har sedan födelsen levt i symbios med varandra. Vi har delat rum, kamrater och gjort allt som man kunde tillsammans. Vi gick i samma klass ända till studenten. Vi har alltid varit tillsammans, känt varenda del av varandra, tänkt samma tankar, delat samma drömmar och delat vårt innersta med varandra. I vuxen ålder växte vår relation sig ännu starkare. Vi bodde ca två minuters gångväg från varandra och träffades varje dag samt ringde varandra ca tre gånger om dagen. Vi ägde ett hus på Smögen tillsammans med vår syster CB där vi tillbringade alla våra somrar och helger tillsammans.

US har efter dödsfallet varit sjukskriven på 75 procent till följd av det inträffade.

Bolaget har inte ansett att US är berättigad till ersättning för psykiska besvär till följd av MG:s bortgång eftersom det vid tidpunkten för olyckan inte förelåg hushållsgemenskap mellan henne och MG.

Nämnden gör följande bedömning.

I 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs för den händelsen att en personskada har lett till döden att ersättning skall betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.

I regeringens proposition (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, som legat till grund för den nyss nämnda bestämmelsen, anförs på s. 72 att berättigade till skadestånd är de som har stått den avlidne särskilt nära, främst make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar, varvid i första hand åsyftas medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den avlidna varit medlem i. Vidare anges att det dock inte kan uteslutas att även andra personer någon gång kan komma ifråga för ersättning, t.ex. syskon som inte sammanbodde med den avlidne.

I propositionen hänvisar regeringen i fråga om ersättning till bl.a. syskon som vid tidpunkten för dödsfallet inte levde i hushållsgemenskap med den avlidne till Högsta domstolens dom

TRAFIKSKADENÄMNDEN

den 17 oktober 2000 i mål nr T 2546-99 (publicerad i rättsfallsamlingen Nytt Juridiskt Arkiv, NJA, 2000 s. 521). Av den domen framgår att ersättning i sådana fall bör utgå endast om syskonen på grund av särskilda omständigheter hade en närmare gemenskap än den som normalt föreligger mellan syskon.

Det nu föreliggande fallet gäller frågan om ersättning till den avlidnas tvillingsyster. Såsom framgått ovan ingår syskon i princip inte i den personkrets, som anses vara berättigad till ersättning för personskada vid anhörigs bortgång. US och MG har vuxit upp tillsammans och då levt i samma hushållsgemenskap. Vid tidpunkten för MG:s frånfälle hade de inte någon annan hushållsgemenskap än i ett gemensamt fritidshus på Smögen under somrar och helger. Av US:s uppgifter – vilka inte har ifrågasatts av bolaget - framgår dock att de även efter det att deras hushållsgemenskap upphört hade en mycket nära och speciell relation till varandra.

Nämnden anser att US och MG får anses ha haft en närmare relation än som är normal för syskon.

Mot denna bakgrund och med beaktande av Högsta domstolens ställningstagande i ovan nämnda dom får US anses ha stått MG så nära att hon enligt 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen bör ha rätt till ersättning för personskada till följd av MG:s frånfälle. Ersättningen bör skäligt utgå med ett belopp om 25 000 kr.”

Skiljaktig mening

AA och AH var skiljaktiga och anförde:

.

”I 5 kap 2 § 3 p. Skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs sedan den 1 januari 2002 följande. ”Har personskada lett till döden, skall ersättning betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära”.

I propositionen (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, anger regeringen på sid 72 följande. Berättigade till skadestånd är de som har stått den avlidne särskilt nära. Regleringen tar främst sikte på make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar. I första hand avses medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den som ryckts bort genom dödsfallet. Det kan dock inte uteslutas att även andra personer någon gång kan komma ifråga för ersättning, t.ex. syskon som inte sammanbodde med den döde.

MG och US har sedan de flyttat från föräldrahemmet inte haft hushållsgemenskap med varandra. Utredningen i övrigt visar inte att de haft sådan nära relation som bestämmelsen i 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen synes förutsätta för rätt till ersättning.”

(dnr 1520-2003)

TRAFIKSKADENÄMNDEN